

**ΜΙΑ ΔΥΝΑΤΗ ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ
ΜΙΑ ΔΙΚΑΙΗ ΕΥΡΩΠΗ**

Μάρτιος 2014

προέχει η αποκατάσταση του
κύρους της Ελλάδας και η
διεκδίκηση μιας δίκαιης Ευρώπης

ΓΙΑΤΙ ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ

Στις 25 Μαΐου, 21 πολίτες θα εκλεγούν για να εκπροσωπήσουν την Ελλάδα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ίσως είναι οι κρισιμότερες ευρωπαϊκές εκλογές όχι μόνο για τη χώρα μας αλλά και για το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Ελλάδα προσπαθεί να βρει τον βηματισμό της προς την ανάπτυξη και την ευημερία, κουβαλώντας όμως ακόμα πολλά από τα βαρίδια του παρελθόντος: Ένα μεγάλο δημόσιο χρέος, μία αναποτελεσματική δημόσια διοίκηση, μία αργή δικαιοσύνη, κομματικοποιημένους και λεηλατημένους θεσμούς και μια νοοτροπία άρνησης των ευθυνών, ωχαδερφισμού και καιροσκοπισμού που δεν την αφήνει να προχωρήσει μπροστά.

Ταυτόχρονα, η Ευρωπαϊκή Ένωση δείχνει αδύναμη, διασπασμένη, χωρίς ενιαία φωνή και πυξίδα. Αδυνατεί να αντιμετωπίσει την οικονομική κρίση που πλήττει τις χώρες-μέλη της και φαίνεται να χάνει το στοίχημα της ανταγωνιστικότητας και της καινοτομίας στην παγκόσμια κοινωνία της γνώσης και της ευκαιρίας.

Τα λάθη που έγιναν και από τις δύο πλευρές έφεραν δυσπιστία στις σχέσεις της Ελλάδας με την Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν έχει βρεθεί ακόμα ο τρόπος για να αντιμετωπιστεί αυτή η ρήξη, η οποία στην ΕΕ εκφράζεται με απαξίωση της Ελλάδας και στην Ελλάδα με έντονο ευρωσκεπτικισμό.

Κανείς δεν γνωρίζει πώς θα μοιάζει το νέο Ευρωκοινοβούλιο της 26ης Μαΐου και κυρίως κανείς δεν μπορεί να ξέρει αν τα μέλη του θα συνταχθούν με τις φυγόκεντρες ή τις κεντρομόλες δυνάμεις που συγκρούονται στο εσωτερικό της Ευρώπης.

Είναι λοιπόν ανάγκη η χώρα μας να εκπροσωπηθεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με ανθρώπους που θα αποκαταστήσουν το κύρος της Ελλάδας στις ευρωπαϊκές κοινωνίες και θα συμβάλλουν στην πορεία προς μια δίκαιη Ευρώπη.

ΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΜΑΣ ΠΙΣΤΕΥΩ

Η έξοδος της χώρας από την Ευρωζώνη δεν θα έλυne κανένα πρόβλημα, αντιθέτως θα πολλαπλασίαζε την ύφεση και θα εκτόξευε τραγικά τις ανισότητες.

Οι δεσμοί και γενικότερα ο μηχανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να ξεπεράσουν τις γραφειοκρατικές τους αγκυλώσεις και να αναλάβουν δράση στο πλευρό του ευρωπαίου πολίτη, αυτός είναι ο ρόλος τους εξάλλου και ας έχει ξεχαστεί.

Οι συζητήσεις και οι σκέψεις για «σπάσιμο» της Ευρώπης και για «Ευρώπη δύο ταχυτήτων» πρέπει να εγκαταλειφθούν.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση εντός και εκτός συνόρων πρέπει να δρα ως μία ενιαία οντότητα που υπερασπίζεται τα συμφέροντα των πολιτών της, χωρίς παρωπίδες και αποκλεισμούς.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ

Η ελληνική εξωτερική πολιτική παρότι εμφανίζεται σκληρή και ανυποχώρητη και συχνά συνοδεύεται από εθνικιστικές κορώνες, είναι επί της ουσίας αμυντική και συντηρητική. Προσπαθεί να διατηρήσει το, συχνά θολό, status quo σπαταλώντας με αυτόν τον τρόπο όλο το πολιτικό κεφάλαιο των Ελλήνων διεθνώς, εκπέμποντας μια εικόνα ευδιξίας, διαρκούς οργής και έλλειψης συνεργασίας.

Το ζήτημα της ονομασίας της ΠΓΔΜ σέρνεται επί δεκαετίες, χωρίς ουσιαστικό αποτέλεσμα υπέρ της Ελλάδας παρά την υποτιθέμενη αποφασιστική μας στάση. Η Ελλάδα αρχικά πέτυχε η γειτονική χώρα να αναγνωρίζεται διεθνώς με μια προσωρινή ονομασία. Σήμερα, όμως, πλήθος κυβερνήσεων και οργανισμών αναφέρονται στη χώρα αυτή με τη συνταγματική της ονομασία. Το να χάνουμε το κεφάλι στην άμμο και να αρνούμαστε τη πραγματικότητα δεν βοηθά. Έστω και τώρα, οφείλουμε να επιδιώξουμε μια λύση χωρίς μαξιμαλισμούς, μια σύνθετη ονομασία που να διακρίνει σαφώς τη γειτονική χώρα από την ελληνική Μακεδονία. Να φέρουμε τη σημερινή εθνικιστική ηγεσία της ΠΓΔΜ προ των ευθυνών της, συνδέοντας αποτελεσματικά την ευρωπαϊκή προοπτική της μικρής αυτής χώρας με την οριστική διευθέτηση του ζητήματος.

Το σκοπιανό αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα απουσίας στρατηγικής στην εξωτερική πολιτική, η οποία ακόμη και σήμερα αποτελεί ένα πεδίο μικροκομματικής αντιπαράθεσης. Επιδεικνύουμε ιδιαίτερη πυγμή όταν μιλάμε για τα θέματα αυτά στο εσωτερικό, στο εξωτερικό όμως αμφιταλαντευόμαστε μεταξύ των ρόλων του άτακτου παιδιού και του φτωχού συγγενή.

Πρόσφατα έχει προστεθεί και ο ρόλος του τυχοδιώκτη, αφού φωνές από όλο σχεδόν το κομματικό φάσμα φαντασιώνονται και επιζητούν σφικτούς εναγκαλισμούς με χώρες όπως η Ρωσία, η Βενεζουέλα ή η Κίνα.

Κυπριακό

Σήμερα οι Ελληνοκύπριοι δείχνουν ότι θέλουν να προχωρήσουν σε έναν ιστορικό συμβιβασμό για την επανένωση του νησιού. Το Ποτάμι στηρίζει τη διαπραγματευτική προσπάθεια των ηγετών της Κύπρου, ενώ το τελικό αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων θα πρέπει να τεθεί στην κρίση των πολιτών της. Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε «διευθέτηση» θα επιχειρούσαν να υπαγορεύσουν τρίτα κράτη ή οργανισμοί. Η λύση αυτή θα πρέπει να βασίζεται στην ενιαία κυριαρχία της Κυπριακής Δημοκρατίας, στην αποχώρηση των ξένων στρατευμάτων, στη ρεαλιστική αλλά και ουσιαστική διαχείριση του προσφυγικού ζητήματος και στο ευρωπαϊκό κεκτημένο, ιδίως στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Αντιλαμβανόμαστε πάντως, ότι τα περιθώρια ελιγμών στενεύουν και ότι ενδεχόμενη απόρριψη μιας νέας, κατ' ανάγκη συμβιβαστικής, πρότασης, θα μπορούσε να παγιώσει τα «τετελεσμένα» του 1974.

Γερμανικές αποζημιώσεις

Η εκκρεμότητα με τις οφειλές της Γερμανίας θα πρέπει να κλείσει το συντομότερο δυνατό γιατί είναι ένας επιπλέον παράγων που εμποδίζει την ανάπτυξη των Ελληνογερμανικών σχέσεων. Η διεκδίκηση της Ελλάδας θα πρέπει να είναι συγκεκριμένη:

- Το Κατοχικό Αναγκαστικό Δάνειο, το οποίο μέχρι και το ναζιστικό καθεστώς είχε αναγνωρίσει ως συμβατική υποχρέωση της Γερμανίας.
- Οι αποζημιώσεις και τα αντισταθμιστικά μέτρα για θύματα ή μαρτυρικές κοινότητες που δεν καλύφθηκαν από την γερμανοελληνική συμφωνία του 1960.

Οι μηχανισμοί της ΕΕ αποδείχθηκαν ανέτοιμοι
και η ηγεσία της διστακτική

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Η Ευρωπαϊκή Ένωση χειρίστηκε με αργοπορία, ελλείψεις και αποσπασματικές παρεμβάσεις την οικονομική κρίση στην Ελλάδα αλλά και τις άλλες χώρες του Νότου. Οι μηχανισμοί της αποδείχθηκαν ανέτοιμοι να αντιληφθούν εγκαίρως, να διαγνώσουν και να διαχειριστούν την κρίση, φανερώνοντας εγγενείς αδυναμίες του ευρωπαϊκού οικοδομήματος και της αρχιτεκτονικής της ευρωζώνης. Επιπλέον, η κρίση έφερε στην επιφάνεια την έλλειψη συνεννόησης μεταξύ των ευρωπαίων ηγετών ακόμα και σε θεμελιώδη ζητήματα ενώ κατέδειξε την έλλειψη γνώσης, καινοτομίας και οράματος των Ευρωπαϊκών μηχανισμών, κυρίως της Επιτροπής και του Eurogroup. Την ώρα της πυρκαγιάς, η ΕΕ αντί να πρωτοστατεί στο σβήσιμο της φωτιάς, συζητούσε ατέρμονα τον επανασχεδιασμό της πυροσβεστικής.

Η εικόνα μιας χώρας η οποία εξαρτάται από την μεγαλοθυμία των ξένων προκειμένου να επιβιώσει δεν μας ταιριάζει. Αναγνωρίζουμε βέβαια τη σημαντική βοήθεια που λάβαμε, κυρίως από τους Ευρωπαίους φορολογούμενους, που παράλληλα με τις τεράστιες δυσίες των Ελλήνων απέτρεψαν την άτακτη χρεοκοπία. Η προβολή όμως της απλοϊκής προσέγγισης περί “μεγαλοθυμίας των ξένων” δημιούργησε αρνητικά στερεότυπα για την Ελλάδα στην ευρωπαϊκή κοινωνία και έθεσε σε λανθασμένη βάση την προσπάθεια επίλυσης των προβλημάτων. Έτσι προέκυψε ως αντίδραση και η εικόνα του κακομαθημένου παιδιού, που αρνείται να αναλάβει την ευθύνη των πράξεών του και αντιδρά με σπασμωδικές κινήσεις επικαλούμενο απλώς το ένδοξο απώτερο παρελθόν του.

Οι ανεύθυνες φωνές που ακόμη και σήμερα μιλούν για έξοδο από το ευρώ, έξοδο από την ΕΕ, μονομερή διαγραφή του χρέους, πλήττουν την αξιοπιστία της χώρας και ενισχύουν την εικόνα μιας χώρας-βαρίδι.

Είναι επιβεβλημένο να αντιστρέψουμε το συντομότερο δυνατό αυτή την λανθασμένη εικόνα για τους Έλληνες. Θέλουμε μία Ελλάδα η οποία αναλαμβάνει τις ευθύνες της, διεκδικεί για την ίδια αλλά και για τους εταίρους της την υιοθέτηση δίκαιων πολιτικών, συνάπτει συμμαχίες και επιδιώκει λύσεις αντί απλώς να ομφαλοσκοπεί εγκλωβισμένη στα προβλήματά της.

ΤΙ ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΘΕΛΟΥΜΕ;

Οι άνθρωποι που θα επιλέξουμε να εκπροσωπήσουν την Ελλάδα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα δώσουν το στίγμα του ρόλου που επιθυμούμε να διαδραματίσουμε στην ΕΕ.

Θα κουνιάσουν υπάκουα σε μια κομματική γωνιά του Ευρωκοινοβουλίου ή θα κινηθούν πέρα από κομματικά, ιδεολογικά και εθνικά σύνορα προσδέτοντας με την παρουσία τους αξία στις ευρωπαϊκές διεργασίες;

Θα περιορίσουν το έργο τους στις μανιέρες του παρελθόντος μιλώντας μόνο για το χρέος, τα μνημόνια και τα «εθνικά ζητήματα» ή θα γίνουν μέρος της ομάδας που σχεδιάζει την νέα Ευρώπη επιδιώκοντας ευρείες συνεργασίες και απαιτώντας ριζικές αλλαγές;

Θα μείνουν μέρος του προβλήματος ή θα γίνουν μέρος της λύσης;

ΟΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΒΕΒΛΗΜΕΝΕΣ

Οι προσαρμογές που έγιναν τα τελευταία χρόνια, για να αντιμετωπίσει η ΕΕ την παγκόσμια κρίση, ενίσχυσαν την ευρωπαϊκή γραφειοκρατία και απομάκρυναν την Ένωση ακόμα περισσότερο από τους πολίτες. Ακόμα και σήμερα δεν είναι σαφές πώς ελήφθησαν κάποιες σημαντικότερες αποφάσεις όπως π.χ. το ύψος της χρηματοδοτικής βοήθειας και τι συνετέλεσε στην αλλαγή των θέσεων των Ευρωπαϊκών οργάνων. Οι αποφάσεις αυτές συχνά λαμβάνονται διακυβερνητικά, έξω από τα δεσμικά όργανα, στα οποία έτσι και αλλιώς δεν υπάρχει μεγάλη διαφάνεια. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο παραγκωνίστηκε ενώ παράλληλα υπάρχουν εισηγήσεις για την περαιτέρω ανάπτυξη της τεχνοκρατικής διακυβέρνησης μέσω της εγκαθίδρυσης νέων μηχανισμών. Αυτή η έλλειψη διαφάνειας είναι ένας σοβαρός κίνδυνος.

Η Ελλάδα θα πρέπει να τοποθετηθεί υπέρ του ουσιαστικού ελέγχου του Eurogroup και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας είτε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είτε από ειδικό Κοινοβουλευτικό Σώμα της Ευρωζώνης, που θα αποτελείται από βουλευτές εθνικών κοινοβουλίων.

Θα πρέπει να επιμείνουμε στη διευρυμένη εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας παρά τις εγγενείς της αδυναμίες, στην ενίσχυση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και στη σταδιακή μετάβαση εξουσιών από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μέσα από μία νέα συνθήκη. Θα πρέπει να ασκηθεί περαιτέρω έλεγχος τόσο στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή όσο και στη νεοσυσταθείσα γραφειοκρατία του Συμβουλίου. Οι δεσμοί αυτοί είναι τελείως αποκομμένοι από το ευρωπαϊκό γίγνεσθαι.

Το Ποτάμι θα στηρίξει πανευρωπαϊκές πρωτοβουλίες για τον περιορισμό της επιρροής των lobbies στην λήψη σημαντικών αποφάσεων που αφορούν τη ζωή των ευρωπαίων πολιτών. Επιπλέον η επιλογή του στελεχιακού δυναμικού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, και των υπολοίπων δεσμικών οργάνων θα πρέπει να γίνει βάσει αξιοκρατικών κριτηρίων, με συμμετοχή όλων των χωρών-μελών και με διαφάνεια.

Θα πρέπει να υπάρξει μια πανευρωπαϊκή στρατηγική για την περαιτέρω εμβάθυνση της Ένωσης στους τομείς της αναπτυξιακής πολιτικής, της εκπαίδευσης, της πολιτικής για τους νέους, την πολιτική απασχόλησης, την εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας. Η ΕΕ θα πρέπει με ειλικρίνεια να αναγνωρίσει ότι δεν επιτεύχθηκαν οι στόχοι της Διακήρυξης της Λισαβόνας το 2000. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έγινε η πιο ανταγωνιστική και δυναμική οικονομία της γνώσης στον κόσμο, ικανή να επιτύχει βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη με τη δημιουργία περισσότερων και καλύτερων θέσεων εργασίας, με μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή. Για τον λόγο αυτό η ΕΕ θα πρέπει να επανασχεδιάσει και να εφαρμόσει άμεσα πολιτικές ενίσχυσης της καινοτομίας.

Οι πολιτισμικές διαφορές μεταξύ ευρωπαϊκού βορρά και νότου, αντί να αποτελούν πεδίο αντιπαράθεσης και να αντιμετωπίζονται ως πρόβλημα θα πρέπει να αντιμετωπιστούν ως πεδίο δυναμικής συμπληρωματικότητας. Η διαφορετικότητα των λαών της Ευρώπης αποτελεί πλεονέκτημα και όχι αδυναμία. Η ΕΕ θα πρέπει να μεριμνήσει για την δημιουργική διαχείριση αυτών των διαφορών, χωρίς να αναζητά τον ελάχιστο κοινό παρονομαστή αλλά την καλύτερη δυνατή σύνδεση.

η συνοχή της Ευρώπης δυναμιτίζεται όταν η
νεανική ανεργία ξεπερνά το 50%.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟΤΕΡΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ & ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Μεσοπρόθεσμα, η επιτυχία της Ευρώπης θα εξαρτηθεί από τον τρόπο με τον οποίο θα αντιμετωπίσει τη συνεχιζόμενη οικονομική κρίση στις χώρες της περιφέρειας (Ελλάδα, Πορτογαλία, Κύπρος, Ισπανία) αλλά και την παρατεταμένη στασιμότητα που είναι εμφανής σε μεγάλες χώρες, όπως η Ιταλία και η Γαλλία. Πυλώνες της ανάκαμψης θα πρέπει να είναι:

- Δημόσιες επενδύσεις, με τη σύμπραξη και συμμετοχή ιδιωτικών κεφαλαίων και management σε δίκτυα, μεταφορές, έρευνα και τεχνολογία. Για όσες χώρες αδυνατούν να χρηματοδοτήσουν τέτοια έργα, η ΕΕ θα πρέπει να σταθεί αρωγός, παρέχοντας όχι δάνεια αλλά απευθείας χρηματοδότηση, λόγου χάρη μέσω της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων.

- Ταχεία εφαρμογή της τραπεζικής ένωσης με αυστηρή εποπτεία του χρηματοπιστωτικού συστήματος για κατοχύρωση των καταθέσεων μέσω ενός Ευρωπαϊκού συνεγγυητικού ταμείου, ενίσχυση της κεφαλαιακής επάρκειας των τραπεζών (ιδανικά από ιδιωτικά κεφάλαια), διακοπής του επιζήμιου και φαύλου κύκλου τραπεζικού και δημοσίου χρέους.
- Κοινωνική προστασία με χρονική και χρηματική αύξηση των επιδομάτων ανεργίας, πόσο μάλλον σε περιπτώσεις που αποδεικνύεται εμπράκτως ότι ο άνεργος αναζητά εργασία και δεν βρίσκει. Η συνοχή της Ευρώπης δυναμιτίζεται όταν η νεανική ανεργία σε πολλές περιοχές της ξεπερνά το 50%.
- Η ΕΕ θα πρέπει να αναπτύξει μια ενιαία και ολοκληρωμένη στρατηγική για την ανεργία, σε συνδυασμό με μια ενιαία πολιτική εκπαίδευσης, καινοτομίας και επιχειρηματικότητας, για την προώθηση και ενίσχυση της ευρωπαϊκής ανταγωνιστικότητας.
- Η προτεραιότητα στην Ευρωζώνη πρέπει είναι μία πολιτική ελάφρυνσης του δημόσιου χρέους των χωρών της περιφέρειας, με προϋπόθεση την εφαρμογή ουσιαστικών μεταρρυθμίσεων. Μία τέτοια πολιτική είναι έκφραση αλληλεγγύης που δημιουργεί συγχρόνως δίκαια κίνητρα.
- Είναι απαραίτητος ο επανασχεδιασμός της -αρχικά ατελούς- αρχιτεκτονικής της Ευρωζώνης για την πιο αποτελεσματική πρόληψη και αντιμετώπιση της υπερχρέωσης των κρατών-μελών και των τραπεζών. Η ανυπαρξία έσχατου δανειστή στην Ευρωζώνη δημιουργεί μεγάλους κινδύνους για κράτη και τράπεζες. Γι' αυτό και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα πρέπει να αποκτήσει αυτή την ιδιότητα σε συνδυασμό με μία ισχυρή τραπεζική ένωση, αποσυνδέοντας έτσι την αξιοπιστία των τραπεζών από την φερεγγυότητα των κρατών-μελών. Η τρέχουσα πρόταση για τραπεζική ένωση είναι ανεπαρκής. Τα διαθέσιμα κεφάλαια για το μηχανισμό ανακεφαλαιοποίησης τραπεζών είναι πολύ χαμηλότερα από αυτά που πραγματικά απαιτούνται, και πολλές από τις ουσιαστικές αποφάσεις παραμένουν στα εθνικά κέντρα αποφάσεων, αντί να μετατεθούν στον Ευρωπαϊκό επόπτη. Οι κοινοί κανόνες δημοσιονομικής πειθαρχίας των κρατών-μελών θα πρέπει να συμπληρωθούν με αναδιανεμητικές παροχές και επιδόματα σε ευρωπαϊκό επίπεδο (π.χ. επίδομα ανεργίας ή ευρωπαϊκό ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα). Προϋπόθεση για την αμοιβαία εμπιστοσύνη, απαραίτητη για τέτοιου είδους έμμεσες μεταφορές, είναι η πάταξη της φοροδιαφυγής σε όλα τα κράτη-μέλη.

Η φορολογία των επιχειρηματικών κολοσσών

Οι πόροι που χάνονται μεταξύ των παραδύρων και των χαραμάδων στους “κανόνες φορολόγησης των επιχειρήσεων” είναι πολλοί. Οι πολυεθνικοί κολοσσοί δεν θέλουν να φορολογούνται και μέσω των θυγατρικών τους εταιρειών και της μεταφοράς τιμολόγησης, μεταφέρουν χρήματα από την Ευρώπη σε κάποιους αφορολόγητους παραδείσους. Η Ευρώπη πρέπει να βάλει ένα φραγμό σε αυτή τη πρακτική και ήδη έχει καθυστερήσει πολύ. Είναι χρήματα των εργαζομένων της Ευρώπης, των νέων που χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες ή καταναλώνουν τα προϊόντα αυτών των εταιρειών. Άλλωστε δεν είναι δυνατόν σε μια εποχή που η λιτότητα είναι κοινή συμβουλή για τους λαούς της Ευρώπης το 0,6% του παγκόσμιου πληθυσμού να κατέχει το 40% του παγκόσμιου πλούτου. Τα κέρδη θα πρέπει να φορολογούνται στις χώρες που παράγονται. Και αυτό μόνο μια συνεργασία της Ευρώπης, των ΗΠΑ και της Ιαπωνίας μπορεί να το επιβάλει.

Το εξωτερικό εμπόριο

Η Ευρωπαϊκή κοινωνία κατακλύζεται από προϊόντα τρίτων χωρών. Κάποια από αυτά είναι επικίνδυνα, άλλα είναι ακατάλληλα. Παρασκευάζονται σε περιοχές του πλανήτη που δεν υπάρχουν εργασιακά δικαιώματα, σε χώρες που δεν υπάρχουν ούτε στοιχειώδεις κανόνες προστασίας του περιβάλλοντος. Η ΕΕ οφείλει να κάνει κάτι γι' αυτό. Η Κίνα το 2013 εκτόπισε τις ΗΠΑ και έφτασε στην κορυφή του παγκόσμιου εμπορίου. Και η Ινδία πλησιάζει. Πρέπει σύντομα να μπουν κανόνες. Φυσικά δεν εννοούμε να κλείσουν τα σύνορα ή να υιοθετηθούν πολιτικές προστατευτισμού, αλλά πρέπει να προφυλάξουμε την υγεία των κατοίκων της Ευρώπης και να υπερασπιστούμε τις οικουμενικές μας αρχές.

Παράλληλα, η ΕΕ θα πρέπει να συμβάλει στην περαιτέρω απελευθέρωση του εμπορίου με την Αφρική καθώς το άνοιγμα των αγορών αυτών θα συμβάλει στη μείωση των τιμών, την ενίσχυση του υγιούς ανταγωνισμού και την ανάπτυξη των αφρικανικών χωρών.

ΠΕΝΤΕ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΕΣ

Η αλιεία μας

Η αλιευτική πολιτική είναι από τις λίγες στις οποίες η ΕΕ έχει τον πρώτο λόγο. Η βιωσιμότητα των θαλάσσιων ειδών πρέπει να είναι πρώτη προτεραιότητα για την Ελλάδα. Οι πρόσφατες μεταρρυθμίσεις στην κοινή ευρωπαϊκή αλιευτική πολιτική πρέπει να εφαρμοστούν. Πρέπει να περιορίσουμε την αλιευτική βιομηχανία των μεγαθηρίων που καταστρέφουν τις θάλασσες και να ενισχύσουμε την παράκτια αλιεία με σκάφη μικρότερα των 12 μέτρων, σε συνδυασμό με τον αλιευτικό τουρισμό. Να δώσουμε ζωή στις νησιωτικές περιοχές ενισχύοντας τους παράκτιους αλιείς αξιοποιήσουμε τα παλαιότερα και νέα ευρωπαϊκά χρηματοδοτικά εργαλεία ακολουθώντας το παράδειγμα άλλων μεσογειακών ή και βόρειων χωρών που αναζωογόνησαν τις θάλασσές τους με τη δημιουργία αλιευτικών καταφυγίων, τεχνητών υφάλων αναπαραγωγής και την ενίσχυση παραδοσιακών δραστηριοτήτων όπως π.χ. η σπογγαλιεία. Η ελληνική ιχθυοκαλλιέργεια είναι από τις πρωτοπόρες στην Ευρώπη. Πρέπει να αναπτυχθεί με βάση αυστηρούς περιβαλλοντικούς όρους και στόχο την καδιέρωση ονομασίας προέλευσης με χαρακτηριστικά βιολογικής ιχθυοκαλλιέργειας.

Τα προϊόντα μας

Είναι ανάγκη να δημιουργήσουμε Προϊόντα Ονομασίας Προέλευσης (ΠΟΠ) και Προϊόντα Γεωγραφικής Ένδειξης (ΠΓΕ) σε όλες τις περιοχές της χώρας. Παράλληλα όμως πρέπει και να ενισχύσουμε τα Εγγυημένα Παραδοσιακά Ιδιότυπα Προϊόντα (ΕΠΙΠ) που προβλέπονται από την ΕΕ, στα οποία κατοχυρώνουμε τη συνταγή. Κάτι τέτοιο μπορεί να γίνει με το ελληνικό γιαούρτι αλλά και το παστέλι, τον χαλβά Φαρσάλων, την μπουγάτσα και πολλά άλλα. Επιπλέον, οι χαρακτηρισμοί Ορεινά και Νησιωτικά που μπορούμε να έχουμε για μια σειρά προϊόντων, προϋποθέτουν εφαρμοστικούς νόμους που δεν έχουν δεσπιστεί ακόμα, στερώντας από δεκάδες περιοχές της χώρας τη δυνατότητα να δημιουργήσουν το δικό τους brand.

Η μετανάστευση

Ο κανονισμός Δουβλίνο II που ρυθμίζει το μεταναστευτικό ζήτημα της ΕΕ έχει αποδειχθεί ανεπαρκής και ιδιαίτερα επιβαρυντικός για χώρες όπως η Ελλάδα. Η χώρα μας δεν μπορεί να συνεχίσει να παίζει τον ρόλο της παγίδας εξαθλιωμένων ανθρώπων. Χρειάζεται αποτελεσματική συνοριακή φύλαξη, ευρωπαϊκή αλληλεγγύη στους πρόσφυγες αλλά και φροντίδα και ισότητα για τους μετανάστες που ζουν εδώ. Η Ευρώπη θα πρέπει να αναθεωρήσει το Δουβλίνο II με ρεαλισμό αλλά και δικαιοσύνη ως προς τον καταμερισμό των μεταναστευτικών ευθυνών στα κράτη μέλη. Τα σύνορα της Ελλάδος είναι και σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ευρώπη δεν μπορεί να αντιμετωπίζει τη χώρα σαν καλό πελάτη οπλικών συστημάτων αλλά πρέπει να αναλάβει η ίδια το κόστος της αμυντικής και αποτρεπτικής συνοριακής πολιτικής.

Η ανάπτυξη της περιφέρειας

Την εξαετία 2014-2020 θα πρέπει να αξιοποιήσουμε τους πόρους του νέου ΕΣΠΑ όχι μόνο προσθέτοντας ευκαιριακά νέες θέσεις εργασίας αλλά δημιουργώντας προστιθέμενη αξία σε ό,τι παράγει η χώρα. Σημαντικό ρόλο θα διαδραματίσουν οι περιφέρειες της χώρας καθώς θα διαχειρίζονται τα περισσότερα κονδύλια. Θα πρέπει να αποφύγουμε τις «λύσεις της τελευταίας στιγμής» και θα πρέπει να εκπονήσουμε μια εθνικά μελετημένη περιφερειακή στρατηγική. Οι πόροι, περίπου €15 δις, θα πρέπει να μετασχηματίσουν τις τοπικές οικονομίες εστιάζοντας σε μια ανάπτυξη βασισμένη στη γνώση, στη καινοτομία και στα δυνατά σημεία της κάθε περιοχής. Παράλληλα θα πρέπει να εξασφαλίσουμε διαφάνεια και δημοκρατικό έλεγχο έτσι ώστε να εμπλακούν οι υγιείς δημιουργικές δυνάμεις κάθε τόπου και όχι οι παρασιτικοί μηχανισμοί. Η χώρα σήμερα βρίσκεται ήδη έναν χρόνο πίσω, γιατί οι γραφειοκρατικές δομές των υπουργείων κινούνται με απελπιστικά αργούς ρυθμούς.

Ο τουρισμός

Ο ελληνικός τουρισμός ανθίσταται στην κρίση. Οι ελληνικές επιχειρήσεις σε πολλές περιπτώσεις καινοτομούν και δίνουν τη μάχη της ποιότητας με επιτυχία. Πρέπει να στηρίξουμε τις ελληνικές τουριστικές επιχειρήσεις στο ευρωκοινοβούλιο αξιώνοντας την απογραφειοκρατικοποίηση της visa Shengen για τουριστικούς λόγους που αποτελεί σοβαρό ανασταλτικό παράγοντα για την επίσκεψη στην Ελλάδα πολιτών από τρίτες χώρες.

Η ΕΥΡΩΠΗ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΜΕΙΣ

Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί έναν από τους βασικούς πυλώνες του σύγχρονου πολιτισμού και της παγκόσμιας οικονομίας αλλά και το μόνο, παρά τα προβλήματα, επιτυχημένο παράδειγμα διακρατικής συνεργασίας. Την ίδια στιγμή είναι μια ήπειρος που γερνά και είναι αμφίβολο εάν και πώς θα μπορέσει να κρατήσει μακροπρόθεσμα τον ηγετικό της ρόλο. Το διεθνές περιβάλλον παραμένει ρευστό και αβέβαιο, νέοι παίκτες αναδύονται και παλιοί γνώριμοι αλλάζουν την τακτική τους. Πολλές φορές, όπως στην περίπτωση της ουκρανικής κρίσης, η ΕΕ εμφανίζεται αμήχανη και διστακτική, προχωρώντας σε καθυστερημένες και φτωχά μελετημένες κινήσεις ή παραμένοντας θεατής των εξελίξεων.

Υπάρχει μία σειρά από θέματα τα οποία η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει την πολυτέλεια να αγνοεί, καθώς και ένα ευρύ πεδίο στο οποίο μπορεί να δραστηριοποιηθεί ως οικονομική, δημοκρατική και πολιτισμική δύναμη.

Το Ποτάμι δίνοντας στη δημοσιότητα το ευρωπαϊκό πρόγραμμά του σας ζητάει να συμμετέχετε στις Ευρωεκλογές και να υπερασπιστείτε τη δυναμική παρουσία της Ελλάδας στην νέα ευρωπαϊκή πραγματικότητα.

Στις Ευρωεκλογές του 2009 ψήφισε στην Ελλάδα μόνο το 52%. Το 1989 το ποσοστό ήταν 80%. Μικρή ήταν η συμμετοχή και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες: Το 2009 ο μέσος όρος συμμετοχής στην ΕΕ ήταν 43%.

Σε αυτές τις εκλογές η συμμετοχή πρέπει να ξεπεράσει κάθε πρόβλεψη. Το κομματικό κατεστημένο στην Ελλάδα και στην Ευρώπη βολεύεται με την μικρή συμμετοχή κάνοντας ουσιαστικά την πολιτική υπόθεση μιας μειοψηφίας.

Ελπίζουμε ότι σύντομα όλοι οι πολιτικοί σχηματισμοί που διεκδικούν ψήφο στις Ευρωεκλογές θα δημοσιεύσουν τις δικές τους θέσεις για την Ευρώπη, έτσι ώστε οι πολίτες να προσέλθουν στις κάλπες γνωρίζοντας τι ακριβώς ψηφίζουν.

Εμείς τολμήσαμε και βγήκαμε δυναμικά στο πολιτικό προσκήνιο σπάζοντας την παράδοση που θέλει την πολιτική να είναι προνόμιο των επαγγελματιών της πολιτικής.

Ως ευρωπαϊκή πολιτική δύναμη επιδιώκουμε την αναδιάταξη του τελματωμένου πολιτικού σκηνικού της κρίσης μέσα από την ανάδειξη νέων προσώπων και νέων λύσεων.

Οι θέσεις μας σήμερα και οι υποψήφιοι ευρωβουλευτές που θα ανακοινώσουμε τις επόμενες μέρες, σηματοδοτούν τη ρήξη με ένα πολιτικό παρελθόν που πληρώσαμε και πληρώνουμε ακριβά.

Σας ζητάμε να έρθετε μαζί μας. Να προχωρήσουμε μαζί.